

PÁ~ES HORY, PÁ~ES DOLY â€“ BULHARSKO A Ā~ECKO - VII.

PondĀ~lĀ~-, 31 prosinec 2007

Máme pĀ~ed sebou výstup na nejvyšší vrchol Bulharska - Mussalu. Nyní je hezky, svítí sluníčko, tak si z chmurné pĀ~edpovědi parkovního výběrčího dĀ~dy zatím nic neděláme a pĀ~pravujeme si bĀ~gly. Stany, karimaty, spacáky, nepromokavé a teplé oblečení, vodu a jídlo na dva dny, nějaké zdravotní potřeby, kdyby náhodou něco.

Házíme batohy na záda, trošku se prohýbáme pod vahou zhruba 15 kil a vyrážíme. Ten ochotný dĀ~da nás chaty kulhavou chůzí doprovází na začátek turistické trasy. Je to celkem zbytečné, ale nechceme mu kazit radost.

Vysvětluje nám, co už víme, že cesta vede pĀ~es chatu Lovna a chatu Rilski ezera až k chatě Sedemte ezera (Sedm jezerek). V jejím okolí se pak rozprostírá sedm ledovcových jezer, z nichž každé má svůj název podle určitého specifika. Loučíme se s dĀ~dou a už cupitáme do kopce.

Začátek cesty je vždy nejhorší, a tak už po chvíli funíme ostro (respektive funí akorát kuřáci). Cesta vede hlubokým lesem, takže žádné rozhledy zatím nepotkáme. Asi po hodině a půl dorážíme k chatě Lovna ve výšce 1654 metrů. Vedle staré zástavby zde budují novou větší dĀ~evnou chatu - úlitbu turistům.

Nelíbí se nám tu, protože je zde dost lidí, kteří sem došli auty. Po okolní louce běhá plno dĀ~ která protivně je, tak rychle mizíme. Kousek nad chatou pak obdváme - chléb, sýr a pačtiku, ke které mám položené dovolené ve Velebitu už docela neprokonatelný odpor.

Konečně jsme chytili tempo, tak nám další cesta ubíhá bez funění. Namáhavé to ale je, protože stále stoupáme a bagáž se pronese. Nakonec zdolání 800 metrů pĀ~evýšení musí být jak známo, procházka po kolonádě to rozhodně není.

Postupujeme širokou rozjezdovou cestou, kudy se nechají vozit turisté až k chatě Rilski ezera. Také nás cestou míjí několik Gazík a Uazů obsazených lidmi, co nemají zájem chodit pěšky. Nadáváme, protože jim musíme uhybat a v pĀ~ikrém svahu s těžkými bĀ~gly zádech je to nepříjemné.

Tohle cestování do hor motorovými prostředky bych zatrhla, na druhou stranu ale chápu, že to jediná možnost pro starší lidi, kteří by sem nevyšli a pĀ~itím také chtějí vidět zdejší krásy. Postupujeme pomalu a vysoký porost stádá už jen kleba, kamení a suchá tráva. Úhel v tu samou chvíli pĀ~ichází i bouřka s ní děláme s kroupami (dĀ~da nekecal).

Rychle navlékáme pláštěnky a postupujeme, bitováním kroupami a větrem, s obtížemi dál. Vše se potahuje mraky a mlhou, což je k vzteku, protože právě odtud už bysme měli mít výhled na okolní hory.

Ochlazuje se a začínají nás docela zábst ruce. V dálce ale slyšíme cinkot zvonců pasoucího stáda (koní, jak později zjistíme), a tak víme, že už jsme blízko chaty. Motivuje nás to pĀ~es nepřízeň postupovat, ale pĀ~ece jen to ještě chvíli trvá, než tam dojdeme.

Když už jsme konečně u chaty, přet a dokonce mezi mraky místy prosvítají sluneční paprsky. Chata Rilski ezera je spíše takový hotýlek a je zde plno turistů, kteří se sem nechali vyvézt.

Bohužel žádné starší milovníci pĀ~írody, ale mladí cápkové, kteří začali kalit a dost to tu už je. Svlékáme pláštěnky, sušíme je na vykukujícím slunci a pĀ~evlékáme si propocené tričko.

Pod chatou vidíme první menší jezero a v dálce pak na jedné z hor chatu Sedemte ezera, která je cílem naší dnešní cesty. Kolem sebe vidíme horské títy, ale ne moc dobře, protože je stále ještě zakrývají mraky.

Posíláme se okolo (někteří jedinci i cigárem) a sestupujeme do údolí k jezeru, které jsme viděli šelha. Odtud zas okamžitě stoupáme na další kopec. Když na něj vylezeme, naskytá se nám nádherný výhled.

Všude kolem nás jsou zalesněné i skalnaté hory a dole v zeleném údolí krásné jezero lemované kosodřevinou. Chvilí se kocháme, a pak sestupujeme dolů k jezeru. Odsud nás čeká již závěrečné strmé stoupání k cíli.

V kopci nevíme proč ztratíme turistickou značku, scházíme z cesty, a tak musíme jeden úsek pĀ~etraverzovat pĀ~es kamenné pole. S bĀ~ly na zádech je to docela legrace, ale zvládáme to a posléze dostoupáme až k chatě Sedemte ezera v nadmořské výšce 2196 metrů.

Pod chatou se rozprostírá další jezero s prázdnou a vodou a hned za ním se tyčí majestátní skalní útvary Zeleni Kamak ve výšce 2500 metrů. Na chatě jsou nějakí turisté, ale je jich tu podstatně méně, protože sem už žádné auto nevyjede a lze se sem dostat jen pěšky.

Až se jde ptát do chaty, zda si tu můžeme postavit stany, a vrací se nadšený... Místa a z Humplu, cestovatelka n. v. n.

Místa a z Humplu, cestovatelka n. v. n.

Místa a z Humplu, cestovatelka n. v. n.

Místa a z Humplu, cestovatelka n. v. n.

Místa a z Humplu, cestovatelka n. v. n.

Místa a z Humplu, cestovatelka n. v. n.

Místa a z Humplu, cestovatelka n. v. n.

Místa a z Humplu, cestovatelka n. v. n.

Místa a z Humplu, cestovatelka n. v. n.

Místa a z Humplu, cestovatelka n. v. n.

Místa a z Humplu, cestovatelka n. v. n.

Místa a z Humplu, cestovatelka n. v. n.

Místa a z Humplu, cestovatelka n. v. n.

Místa a z Humplu, cestovatelka n. v. n.

Místa a z Humplu, cestovatelka n. v. n.

Místa a z Humplu, cestovatelka n. v. n.